

Sierkersen: 'De massa kan op de stookhoop'

Maar de uitzonderingen maken veel goed!

Kersen zijn bladverliezende bomen, maar een beperkt aantal soorten zijn wintergroene bomen of heesters. Er zijn ruim 450 soorten en ondersoorten en kruisingen binnen het geslacht, waarvan verreweg de meeste voorkomen in de gematigde streken van het noordelijk halfrond, maar ook enkele exemplaren in het Andes gebergte in Zuid-Amerika. Het zijn in zijn algemeenheid struiken, dus meerstammig uit de grond komend, met verschillende afmetingen, maar allemaal met een verspreide bladstand. De bloeiwijze is in de meeste gevallen zeer indrukwekkend, een enorme rijkdom aan bloemen tijdens of net na de bladzetting. De bloemen zijn enkelvoudig, in groepen of in trossen, in de meeste gevallen enkelgevuld, met elk vijf kelkblaadjes aan de binnenzijde van de bloem en vijf kroonblaadjes aan de buitenrand van de bloem. Door de mens zijn de dubbelgevulde bloemen door kruisingen gemaakt. Een voorbeeld is de *Prunus serrulata* 'Hizakura', met enkelgevulde bloemen en de doorveredelde *Prunus serrulata* 'Kanzan', met

Prunus serrulata 'Kanzan'

een dubbelgevulde bloemen. De kleur van de bloemen is van roomwit tot gelig groenwit, en van lichtroze tot aan diep rozerood en alle variaties, dus ook met strepen en stippen van de genoemde kleuren daarbij. De bladeren zijn gezaagd of dubbelgezaagd, maar ook af en toe gaafrandig, of met tanden, insnijdingen of combinaties van steunblaadjes. De bladeren zijn overwegend middengroen, soms ook glanzend donkergroen en/of bordeauxrood met middellange stelen, vaak voorzien van een tot drie nectarkliertjes bij de bladschijf. De

Binnen de systematische indeling van het Plantenrijk behoort het geslacht *Prunus* tot de orde van de Rosales en daarbinnen tot de familie van de Rosaceae; de Rozenfamilie. Deze grote familie met meer dan achtduizend species (= individuen) en ongeveer 140 geslachten is op basis van de vruchten onderverdeeld in vier onderfamilies, te weten de *Rosoideae*, de *Spiraeoideae*, de *Maloideae* en de *Amygdaloideae* of *Prunoideae*. Tot deze laatste onderfamilie behoort het geslacht *Prunus*, in de volksmond 'kersen'.

Auteur: Jan P. Mauritz

vrucht is altijd een eenzadige steenvrucht in een omhulsel van vruchtvlees. De meeste Kersen vormen enkele oppervlakkige en verscheidene diepgaande wortels. In tegenstelling tot wat in veel boeken staat, stelt de *Prunus* toch nogal wat eisen aan zijn standplaats. Dit is bij voorkeur een lichte, warme, kalkhoudende, goed doorlatende grond. Staat de Kers op een natte, koude standplaats, dan is vaak tak- en bloesemsterfte het gevolg. Veel Kersen zijn gevoelig voor wind en wegzout. Op bodems met een hoge grondwaterstand en/of voedingsrijke gronden kan de *Prunus* last krijgen van gomziekte (*Pseudomonas mors prunorum*). Een aantal andere ziekten en aantastingen zijn loodglans, zwarte luis, heksenbezems, spintmijt, spinselmot, ringelrups, krulziekte en zo kan ik nog wel even doorgaan. Een aantal lezers dat mij kent, zit al te wachten op een door mij regelmatig gebezigde uitspraak "Opstoken die rotzooi, Rosaceae'n zijn geen bomen, weg ermee !!" en dat is voor een groot aantal species nog altijd aan de orde. Het zijn struiken die de mens op een onderstam

van 2.20 tot 2.90 meter 'knoopt'. Het is wel eens zo erg dat op een geselecteerde onderstam, een zogenaamde tussenstam van bijvoorbeeld *Prunus maackii* 'Amber Beauty' komt te staan en daarop weer een andere CV als kroon. Dat heet dan 'knutselen' en levert in ieder geval geen duurzaam product op.

'Het geslacht *Prunus* is, zoals gezegd, heel groot en divers en de enige goede onderverdeling die ik ken', schreef Dr. Gerd Krüssmann in zijn *Handbuch der Laubgehölze*. Hij deelt daarin het geslacht *Prunus* in zes subgeslachten en vervolgens in 14 secties in. Hierdoor ontstaat een heldere en begrijpelijke indeling op basis van uiterlijke kenmerken zoals blad, bloeiwijze of vruchtvorming.

Selectie

Het is onmogelijk dit in deze editie van het blad in zijn geheel de revue te laten passeren, dus kies ik voor een eigen indeling van de Kersen in drie groepen. De eerste groep: de vruchtbomen. De Kersenfamilie bestaat niet alleen uit zoete kersen en zure kersen of krieken, maar ook pruimen, kerspruimen, kwetsen, perziken, abrikozen en amandelen behoren tot de familie. Het boekwerk 'Naamlijst Houtige Gewassen 2005-2010', de internationale standaard waarin alle plantennamen geregistreerd staan (van de ENA en de Internationale werkgroep 'Plantennamen'), opgesteld door Marco Hoffman van de WUR, vermeldt pagina's vol met deze fruitbomen. Er staan alleen al meer dan 270 CV's van *Prunus avium* (Zoete kers) vermeld in het deel Fruit van bovengenoemd boekwerk.

De tweede groep: de Heestergroep.

De heestergroep bestaat uit de groenblijvende *Laurocerasus*groep en het grovere struik- / kleine boomsortiment en dient als bosplantsoen. De soorten en cultuur-variëteiten van de *Laurocerasus*groep worden toegepast in het stedelijk groen. Ook hier weer een enorme diversiteit aan groeivormen van grote, opgaande exemplaren, zoals de CV 'Caucasica' tot compacte, spreidende dwerg-CV's zoals 'Piri' en 'Polster' en alle denkbare tussenvormen en varianten. Het wintergroene beeld van deze groep en de witte bloeiwijze geven een zeer grote gebruiksmogelijkheid van de heesters. Ook de nauw verwante *Prunus lusitanica*-groep (Portugese laurierkers) heeft mooie exemplaren voor eenzelfde toepassing in het stedelijk gebied. Let wel op de standplaats en de bodemeigenschappen om teleurstellingen

te voorkomen. De bosplantsoengroep bestaat uit een aantal grote heesters tot middelgrote bomen, waarvan de *Prunus padus* (inlandse vogelkers) en zijn CV's zoals 'Albertii' en 'Colorata' mooie parkbomen zijn met een hoogte van 10 tot 15 meter en de met grote takdoorns gewapende Sleedoorn (*Prunus spinosa*) voor in de landschappelijke beplantingen. De Bospest of Amerikaanse vogelkers, *Prunus serotina*, met zijn glanzend groen blad en zijn krieken behoort dus ook tot deze familie.

De derde groep: de Sierkersen

De meeste Sierkersen vinden hun oorsprong in Japan en China. Hun aantal wordt alleen maar groter door selectie en kruisingen van bomen om betere CV's te produceren. Sierkersen worden door veredeling vermeerderd. Het zijn meestal struiken met een hoogte tot 3,5 tot 6 meter en zijn heel vaak ongeveer net zo breed als hoog, die op een onderstam veredeld worden. De verscheidenheid in kroonvorm is enorm, van stijl opgaand tot breedspreadende kronen behoren tot de mogelijkheden. Tot voor een aantal jaren geleden werden deze veredelingen meestal op een onderstam met een hoogte variërend tussen 2.20 tot 2.90 meter gezet, waardoor op die hoogte een soort knobbel ontstond waaruit de gewenste variëteit groeide. 'Bovenveredeld' wordt deze methode genoemd. Heden ten dage worden er gelukkig steeds meer 'onderveredelingen' toegepast, waardoor de bovengrondse delen van de boom uit één individu bestaat. Ook het principe op eigen wortel neemt door innovatieve vermeerdermethoden en kennis van het materiaal steeds verder toe. Ik juich deze vermeerdermethode van harte toe vanwege de vermindering van mogelijke problemen tussen de onderstam en de ent van de gewenste kroon, de zogenaamde (uitgestelde) 'onverenigbaarheid'. Een voorbeeld daarvan is *Prunus x eminens*

Prunus mume

'*Umbraculifera*'. Deze boom heette tot 1995 *Prunus fruticosa* 'Globosa'. Deze grond- of Steppenkers is een lage, bolvormige struik die vrij langzaam groeit. Vanwege deze trage groei worden er meestal drie enten op een onderstam veredeld om toch snel een redelijk verkoopbare boom te krijgen.

Na een aantal jaren gaan deze uitgegroeide enten met elkaar de concurrentiestrijd aan en dan legt er één het loodje met als gevolg dat een derde van de kroon afsterft. Einde verhaal, roeien die boom en op de stookhoop. Jammer, maar helaas, weer een boom die nog niet halverwege zijn normale levenscyclus is naar de kl... Dit fenomeen heet ook wel, dames en heren boomkwekers, boomverzorgers en gemeentelijke boombeheerders, 'kapitaalvernietiging', dus bezint eer ge begint.

Daarnaast moeten er bij gemeenten en andere opdrachtgevers maar eens wennen aan het feit dat een aantal bomen, en in dit geval bomen uit de familie van de Rosaceae, geen hoge leeftijd bereikt en al helemaal niet in het stedelijk gebied. De bomen groeien in hun jeugdfase snel en leveren dus na aanplant al heel snel een fraai en goed beeld op. Nadeel is dat ze 25 tot 30 jaar na aanplant eigenlijk gewoon op zijn. Bovengenoemde ziekten en nog erger zorgen voor vervroegde bladval in augustus, teruggang in vitaliteit en daardoor een slecht beeld van de (openbare) ruimte. Het moment van vervanging is aangebroken en doe dat dan ook. Extra inspanningen om de levensduur te rekken zijn duur en leveren niets op. Niet doen dus!

Het sortiment

Het sortiment Sierkersen is enorm groot. In bovengenoemd boekwerken staan ook weer pagina's vol met soorten, ondersoorten en cultuurvariëteiten van *Prunus*. Veel te veel eigenlijk en een zorgvuldige selectie zou een hoop opruimen. Gelukkig bestaat het hedendaagse sortiment eigenlijk uit steeds meer goede selecties, ontstaan door kruisingen. Zodra de boom in een boekwerk of een catalogus van een boomkweker de CV-naam, dus de naam tussen komma's en met een hoofdletter geschreven, direct achter de geslachtsnaam *Prunus* staat, of als er een x tussen geslachtsnaam en soortnaam vermeld staat, is er sprake van een kruising of een hybride. Plantenverbetering verkregen door kruising van bijvoorbeeld twee verschillende variëteiten, ondersoorten, soorten,

of bij uitzondering zelfs geslachten waarbij negatieve eigenschappen van een individu te niet gedaan worden door een proces van kruisingen, selecties, enzovoort, ontstaan er beter bruikbare bomen of struiken. Vervolgens moeten deze verbeteringen geënt worden op een onderstam. Voor sierkersen zijn verschillende onderstammen in gebruik. Onderstammen kunnen generatief door zaad, in dit geval door kersenpitten of vegetatief, door stek worden vermeerderd. Generatief vermeerderde onderstammen kunnen een grotere variatie geven tussen de verschillende bomen. De generatief vermeerderde onderstam Limburgse Boskriek (*Prunus avium*) is het bekendst. Deze geeft een sterke groei-kracht aan de boom. De vegetatief vermeerderde onderstammen die gebruikt worden zijn de selecties F12/1 (zeer sterke groei-kracht) en de Colt (tamelijk sterke groei-kracht). De juiste onderstam zorgt voor een evenwichtige groei en leidt dus tot het beste resultaat. Vraag er dus naar wanneer u op kwekerijbezoek bent om bomen voor het komende plantseizoen uit te zoeken.

Van al die cultuurvariëteiten zal ik een aantal, in mijn ogen bijzondere en goed toepasbare bomen verder aan u voorstellen.

Prunus 'Accolade'

Heel goed! een kruising tussen *P. subhirtella* x *P. sargentii*. Een prima boom met een losse, brede kroon. Dunne, overhangende takken en twijgen met mooie, groene bladeren. Een van de vroegste bloeiers binnen het sortiment met een enorme hoeveelheid roze, iets gevulde, grote bloemen met gerfelde kroonbladen. Goed toepasbaar als parkboom en in brede groenstroken.

Prunus 'Accolade'

Prunus avium 'Landscape Bloom'

Een selectie van Zoete Kers met een goede doorgaande stam en een, in de jeugdfase smal-piramidale en later een breed-piramidale kroon. De boom is geschikt op vochthoudende gronden en wordt 12 tot 18 meter hoog, heeft een schitterende purperbruine glanzende stam met horizontale strepen, opvallend helder groen blad en een in kransen opgebouwde kroon met veel lichte takken. De bloei is overweldigend en bestaat uit zuiver witte bloemen aan de kortloten in schermvormige trossen. De ronde, rode tot bijna zwarte kersen hangen aan lange stelen. Toe te passen in landschappelijke beplantingen en brede grassingels.

Prunus cerasifera 'Nigra'

(Latijn: *cerasifera* betekent kersendragend)

Breed opgaande boom tot 7-8 meter hoog met een open kroon, donker, purperrood blad de hele zomer kleurhoudend en roze bloemen die eind maart-begin april verschijnen. Er komen wijnrode vruchten aan de boom. Vanwege zijn prachtige bladkleur een fraaie laan, straat en parkboom. De CV moet wel op onderstam 'St.

Prunus cerasifera 'Nigra'

Julien A' worden veredeld om wortelopslag te vermijden, een compacte kroonvorm en de prachtige diepe bladkleur te behouden. Andere roodbladige CV's van *Prunus cerasifera* zijn onder andere 'Trailblazer', 'Newport', 'Thundercloud' en 'Krauter Vesuvius' die enige verschillen in kroonvorm en bladkleur hebben ten opzichte van elkaar.

Waarschuwing: Rigoureuze snoei van deze boom wordt direct beantwoord door zeer sterke waterlotontwikkeling die jarenlang aan voortduren, waaronder de kroonvorm en de snoeier zwaar te lijden hebben.

Prunus avium 'Plena'

Prunus x gondouinii 'Schnee'

Weer een kruising en nu tussen *P. avium* x *P. cerasus*. Een kleine boom tot 7-8 meter hoog met een smalle, vaasvormige kroon die op latere leeftijd tot rond afplat en gesloten wordt. De bladeren zijn elliptisch tot omgekeerd eirond, vrij fors met een blauwgroene kleur. De bloemen zijn hagelwit in grote bundels bijeen hangend. De boom geeft weinig orangerode vruchten. Prima boom voor in groenstroken en, afhankelijk van de kroonhoogte, toepasbaar in woonbuurten op pleintjes.

Prunus x gondouinii 'Schnee'

Prunus lusitanica 'Angustifolia'

(Latijn: *lusitanica* betekent afkomstig uit Portugal en *angustifolia* betekent met smalle bladeren.)

Deze Portugese Laurierkers heeft kleinere en smallere bladeren dan de soort. De naam zegt dit al. De boom wordt 5 tot 6 meter hoog afhankelijk van de gewenste stamhoogte en vormt een dichte, breed opgaande wintergroene

kroon met fraaie roodbruine twijgen waaraan glanzend blad hangt. De bladeren zijn smal eirond, de bladrand is fijn gezaagd en de top van het blad toegespitst. De bloemen zijn wit in opstaande 10 tot 15 centimeter lange trossen; zeer fraai. Toepasbaar op groenstroken en in bakken. Graag een wat beschutte plaats in verband met wintergroenheid en vorst.

Prunus maackii 'Amber Beauty'

Een krachtig groeiende boom uit Korea en Mantsjoerije, 10 tot 12 meter hoog met een opgaande eivormige kroon. De boom heeft een schitterende goudkleurig, bruine afschilferende stam en takken met heldergroene bladeren en witte, welriekende bloemen in grote trossen. Een prachtige park- en plantsoenboom. De boom is genoemd naar de Russische botaniker Richard Maack (1825-1886) van de botanische tuin in St. Petersburg. De boom is via deze tuin in 1910 in West Europa geïntroduceerd.

Prunus padus 'Colorata' (Latijn: *Colorata* betekent gekleurd, niet groen of wit)

Een middelgrote boom met ovale kroon met dof, chocoladebruine takken die bij aankrabben naar bittere amandelen ruikt. Het blad loopt mooi bruinrood uit en heeft later een donkergroene bovenzijde met paarse nerven en een purperrode onderzijde, is ovaal tot eirond met een gezaagde bladrand. De bloei is direct na de bladontwikkeling en de bloemen zijn roze, in tegenstelling tot alle andere CV's van *P. padus* die wit bloeien. Goede en krachtige parkboom en geschikt voor landschappelijke beplantingen. Veredelen op *P. padus* var. *commutata* geeft het beste resultaat; geen wortelopslag en een krachtige groei. De boom verdraagt natte bodems. Nadeel kan zijn de aantasting in het voorjaar van spinselmot, waar de boom weliswaar wel overheen groeit, maar waardoor hij er tijdens de aantasting gewoon niet uitziet.

Prunus sargentii 'Charles Sargent'

Deze boom is vernoemd naar zijn vinder, Charles Sparque Sargent (1841-1927), die de boom rondom 1870 in Japan voor het eerst aantrof. Charles Sargent was de grondlegger en eerste directeur van het wereldberoemde Arnold Arboretum van de Harvard Universiteit in Boston. De boom heeft een waaivormige tot later ronde kroon. De schors op de stam en de takken heeft een glimmend kastanjebruine kleur en het blad loopt bronskleurig rood uit en verkleurt naar groen. De herfstkleur is fel

oranjerood. De bloemen verschijnen vóór het blad, zijn lichtroze van kleur en blijven tijdens de drie weken durende bloeiperiode op kleur. De vruchten zijn klein en donkerrood van kleur. Een zeer goede boom, toepasbaar in verharding en prachtig in groenstroken en in parken. Een andere zeer goede *Prunus sargentii* is 'Rancho', een Amerikaanse selectie met een opvallend smalle zuilvormige tot smal vaasvormige kroon. Verder vrijwel gelijk aan de bovenstaande CV met enige kleurnuances. Goed toepasbaar in smalle straatprofielen, woonerven en kleine tuinen.

Prunus serrula 'Jo-nioi' (Latijn: *serrula* betekent getand)

De Tibetaanse Bergkers is een forse boom van circa 6 tot 8 meter hoog met een ronde, semi-transparante kroon die op latere leeftijd afplat, waardoor de boom fors breder wordt. De schitterende, glanzende, afschilferende bast is mahoniebruin van kleur met prachtige horizontale lenticellen. Hoe beter de boom groeit, hoe mooier de stam. Het langwerpige blad is lichtgroen met een regelmatig fijn getande bladrand en verkleurt in het najaar naar rood. De bloei is in april – mei, met redelijk onopvallende, witte bloemen, gevolgd door ovale, rode vruchten. De boom is prima toepasbaar in parken en brede groenstroken en verdraagt geen natte en koude bodems.

Prunus serrula 'Jo-nioi'

Prunus serrulata 'Jo-nioi' (Latijn: *serrulata* betekent fijn gezaagd)

Sterk groeiende boom met een hoogte van 7 tot 8 meter met een, zoals alle *serrulata*-typen, een vaasvormige afgeplatte kroon die smaller of breed uitgroeit. Het blad loopt bronskleurig uit en verkleurt naar groen. De bloei is overweldigend voor de bladontwikkeling in mei. De witte, enkele bloemen staan in langgesteelde trossen bijeen en geuren sterk en aangenaam.

'Jo-Nioi' vormt zelden vruchten. Toepasbaar in brede groenbermen langs straten en in parken. Net als de soort verdraagt de boom geen natte bodem.

Prunus serrulata 'Royal Burgundy'

Een forse boom met een breed vaasvormige kroon, 6 tot 9 meter hoog. Het blad is eirond met een scherp, fijn gezaagd tot genaalde bladrand met een toegespitste bladtop. Het beste resultaat van vermeerdering is enten op selecties van *P. avium* en dan onderveredeld. 'Royal Burgundy' is een mutatie uit de CV 'Kanzan'. Opvallend verschil is de purperrode kleur van het blad dat in de herfst verkleurt naar oranje-rood en de bloemen zijn donker purperroze. De boom is toepasbaar in verharding, parken en groenstroken.

Prunus serrulata 'Tai Haku'

Fors uitgroeende boom 5 tot 7 meter hoog en 6 tot 8 meter breed uitgroeende waaivormige kroon. Het blad loopt roodbruin uit en kleurt vervolgens tot donkergroen, is zeer groot tot wel 16 centimeter lang en 10 centimeter breed. In het najaar een prachtige geeloranje herfstkleur. De bloemen zijn enkelvoudig en verkleuren van lichtroze naar sneeuwwit. De bloemen zijn opvallend groot met 6 tot 7 centimeter doorsnede, lang gesteeld en blijven opvallend lang aan de boom. Een prachtige boom voor in parken en zeer brede groenstroken. Verdraagt geen natte en koude voeten.

Prunus 'Spire'

Weer een kruising en deze keer tussen *P. incisa* x *P. sargentii* met een zuilvormige, tot smalle vaasvormige kroon die op latere leeftijd wel breder wordt. Verdraagt snoei goed, waardoor de boom zijn smalle habitus lang kan behouden. De boom wordt 6 tot 8 meter hoog. Het blad loopt bij deze boom bronskleurig uit, later naar donkergroen met een schitterend rode tot paarsrode herfstkleur. De bloemen die verschijnen in april zijn ook hier weer enkelvoudig en verbloeien van lichtroze naar hagelwit. De bloemknoppen zijn donkerroze, waaraan herkenbaar ten opzichte van de *serrulata* typen, die lichtroze tot witte bloemknoppen hebben. De *Prunus* 'Spire' is goed toepasbaar in smalle straatprofielen en woonbuurten en wil geen koude benen.

Prunus 'Umineko'

Een smal opgaande Sierkers met een zuilvormige

kroon. Hoogte 6 tot 8 meter maar breder dan de CV 'Amanogawa'. De boom heeft een grijsbruine gladde bast. Het blad is donkergroen, ovaal en een scherp getande bladrand met een schitterend oranjerode herfstkleur. De bloei is overdadig met witte, enkelvoudige grote bloemen waarvan er telkens twee tot drie bij elkaar staan. De naam Umineko duidt op de sneeuwwitte bloeiwijze en is Japans voor Sneeuwvang. Ook deze goed toepasbare boom in smalle straatprofielen en woonerven is een kruising en wel tussen *P. incisa* x *P. serrulata* var. *speciosa* en heeft, zoals u al kunt raden, de pest aan koude voeten.

Prunus x yedoensis

De laatste in de rij. Weer een kruising en wel tussen.....(zoek dat zelf maar eens op, dan vergeet u dat nooit meer!). Een middelgrote boom van 6 tot 10 meter hoogte en een breed vaasvormige kroon. Mooi bij *P. x yedoensis* is dat de toppen van de takken overhangen, waardoor een platte kroon ontstaat. Het brede blad is 6 tot 12 centimeter lang en is bij uitlopen opvallend lichtgroen. Deze boom heeft een gele herfstkleur, geërfd van een van zijn ouders. De uitbundige bloei start in april met lichtroze bloemen in de knop en na het openen stralend wit met een naar amandel riekende geur. De vruchten zijn zwart en verschijnen in de nazomer. De boom is toepasbaar in parken en brede grasstroken. De CV 'Invensii' is een treurvorm van de bovenstaande boom met sierlijk hangende takken. De hoofdtakken groeien horizontaal uit en de zijtakken hangen sterk naar beneden, waardoor een soort koepel ontstaat. Deze CV draagt geen vruchten.

Prunus x yedoensis

Voor een groot aantal
species geldt nog altijd:
"Opstoken die rotzooi,
Rosaceae'n zijn geen bomen,
weg ermee !!"

Afsluitend

Sierkersen roepen bij mij ambivalente gevoelens op. Aan de ene kant vervloek ik ze vanwege hun ziektegevoeligheid en hun veeleisendheid met betrekking tot bodem en groeiplaats. Aan de andere kant kom ik toch ook in vervoering als ik prachtige bloeiende exemplaren zie staan. En prachtige collectie sierkersen is trouwens in de Keukenhof te zien. Dan is het toch intens genieten van wat deze bomen te bieden hebben. We moeten dus al die bomenzoekers dankbaar zijn die in de negentiende eeuw exemplaren meenamen naar Europa en in het bijzonder aan Captain Collingwood Ingram, die zo rond 1900 de Sierkersen populair gemaakt heeft door ze niet alleen mee te nemen naar Europa, maar ook door met kruisingen veel nieuwe variëteiten toe te voegen aan het assortiment. De Sierkersen kan dus een schitterende bijdrage leveren aan de openbare en private leefomgeving. Een gedegen studie en keuze van de gewenste boom in relatie tot zijn nieuwe standplaats is wel noodzakelijk om teleurstellingen te voorkomen. Het kost de nodige moeite, maar dan krijg je er wel veel voor terug.

Jan P. Mauritz

Prunus maackii 'Amber Beauty'

Prunus serrulata 'Royal Burgundy'